

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ святыи о 5-й год. поп. Литер додатокъ
«Бібліотека наизамъ. постѣдній» виходить по 2 печат. ар-
кушъ колього 15-го и постѣднаго дна кожного мѣсяца.
Редакція: «Адміністрація» подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи звертаються лише на посередине застороженіе
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣтъ одного
строчки печатной, въ рубль. «Надблане» по 20 кр. а. въ
Реклама неопечатаній вѣльмій бѣтъ порта.

Предплату и «Інсертати» принимаютъ: У Львовѣ Адміністрація «Дѣло». У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wall-
ischgasse 10; M. Duke, Klemmengasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havaa. Въ Рес-
сий Редакція «Кіевскій Старина» въ Кіевѣ, поштові
уряди и «Газета Бюро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
басовская ул., д. Раллі 9.

Съ розпочавшимъ ся IV-тимъ
чвертьрокомъ просимо нашихъ Вп-
Предплатниковъ поспѣшати съ при-
сылкою предплаты а Довжниківъ
просимо о скору сплату залегостей.

Бесѣда послы I. Ozarkевича
възголошена д. 23 жовтня с. р. въ Радѣ державнїй
при спеціальнїй дебатѣ надъ проектомъ адресы.

(Дальше.)

Далей будемо бѣтъ того, щобъ запуска-
ти въ высокій политичнїй доктрины, будемо
однакъ, якъ того бажав нашъ народъ, стояти
за реальнїй почвѣ; не намѣрямо такожъ убѣ-
гати съ хвилеву популярностъ, бо нашимъ о-
бовязкомъ єсть добиватись усаѣшнаго розво-
юнтереса нашего народу, а не скрывати
своихъ поглядѣвъ и пересвѣдченія за парава-
вомъ яко-небудь фразы. Мы намѣреній посту-
пать широ и явно и будемо все, коли буде
треба, поборювати єсть перепони, спиняючи
свободній розїздъ нашого народу, щобъ такимъ
способомъ станути честно и совѣтно въ об-
оронѣ єго святыхъ правъ. Выходачи єзъ всѣхъ
тыхъ точокъ арѣнія, не давалось намъ дѣломъ
неумѣстнѣмъ: прилучитись до большинства сеї
палат, щѣ бы мати можнѣсть съ цѣлою сері-
востею и добросовѣтностею сповнити всѣ тѣ
легальній задачѣ, вложеній на насъ яко народ-
ныхъ заступниковъ и въ дусѣ умѣренности
трудиться такожъ и осигнути спасеній результаты
для добра руского народу; мы будемо
выступати за автономію краївъ, бо видимо
въ нїй поступъ и свободу (браво! — зъ прави-
цї), о сколько черезъ неї не стремлять до об-
меженїя и укороченїя правъ рускої народності;
мы будемо поддерживати такожъ и теперѣшнє
правителство, о сколько оно буде давати до-
казы, що стремить перевести рѣвнов-
равнѣсть руского народу, корта ему на основѣ
принципу: «право для всїхъ» законно
належитє.

Будучи увѣреними, що такимъ способомъ
отповѣдно яко інтенціямъ большинства сеї пала-
тии и правительства, надїемся рѣвновѣ-
рвнѣсть и отъ нихъ справедливої піддержки.

Того, яко єдино практичнаго, бажав нашъ
народъ, котрого потреби менъ точно авѣтнїй,
бо жи посередъ него. Въ виду того, що
ако єго заступники, попробовати ще ступити
лоянно на ту дорогу, въ надїї, що сей нашъ
народъ не буде бѣльше участникомъ такої до-
лжнї, яко бѣль дознававъ передще, черезъ вы-
борчї статуты и други винятковї мѣри.

Хотай, якъ сказано, одною въ нашихъ
найголовнѣйшихъ задачахъ єсть: мати все на
офиції церковнїй и національно-політичнїй права

Дѣло

нашого народа и стояти на сторожи ихъ про-
тивъ всякихъ нарушень, то мимо того будемо
зверти належну увагу такожъ и на економ-
ичнїй та соціальнїй потреби сельского населе-
нїя. Наша акція буде у всѣмъ обергатись на
почвѣ законнїй, лишати по сторонѣ всїку не-
умѣреність, але будемо домагатись бѣтъ вис.
правителства, — котрого постійною задачею
повинно быти осущеніе въ Найвишої троно-
вїй бесѣдѣ възказаної волї дотичнї плеканї
духовныхъ и економичнїхъ интересовъ всѣхъ
краївъ и народовъ, — домагатись, щобъ оно
такожъ и въ своихъ національно-політичнїхъ
и народнїхъ варядженїяхъ обергало на полі-
тичнїхъ духовныхъ и економичнїхъ потреби на-
роду, котрого бажанїя точно знаю, бо жио
посередъ него, и на підставѣ основныхъ держ-
авнихъ законовъ, котрї становили все су-
щество нашихъ змаганїй, и щобъ руского наро-
ду не трактувало односторонно, але фактично
перевело законе рѣвновѣрвнѣсть въ съ дру-
гими народами Австроїї.

Треба жалувати, що політичнї споры
протягнулися безплодно и безпошадно въ без-
конечнїсть. Щобы мы однакъ нашему народови
могли дощомогти до свободного и спокойного
розвою, то мы, їдучи за волею народу, не
смѣємо вважати на такї опінї, котрї черезъ
зворушнї страсті може й мають намѣренїе
зломити нашу моральну силу и акцію на до-
ровѣ, на которую мы ступили, але мы повиннї
докладати всѣхъ усилїй, щобы причинитись
позитивнїми дѣлами, після нашої силы та
знанїя, до добра того народу, навѣтъ тогоды,
коли-бѣ намъ грозило небезпеченїство: уляги
морально підъ твердымъ гнетомъ пристрастей.

Скостенѣло придергуватись вазадъ, котрї
не можна погодити съ духомъ часу, уважає
нашъ народъ моральнимъ переступомъ, по-
повненимъ на щастю отчини, народовъ и по-
томкѡвъ, — а коли-бѣ хто такїй переступъ за-
думавъ нынѣ ще славословити, то будучи бѣтъ
поучити єго о противнї.

Ясно ї щиро вважаючи въ народнїй погля-
дѣ; я и мої одномышленники вивѣсили на
народнїй прапорѣ строге и патріотичнє слово-
неніе обовязкѡвъ, бо думаю, що лишь тою
дорогою дастись дойти до вреализованїя управ-
ненїхъ бажанїй и потреби руского народу.

Хоча та дорога здавась повѣльною и трудною,
але почутие правды и справедливости
мусить все таки побѣдити, а скоро лишь прави-
тельство займется съ позицію серіозностю на-
шимъ народомъ, то й недоволенїе съредь не-
го уступить.

Отже въ имени того руского народу ви-
тавши съ подякою и спокойнїмъ довѣрїемъ
найвишшу тронову бесѣду; народъ сей за-
принципъ державної ідеї пожергував свое
майно и свою кровь, а коли бѣнъ для державы
бувъ вѣрнѣмъ народомъ, есть нимъ, такимъ

вѣстati хоче и заслугува на справедливѣсть, то
настї одушевляє крѣпка нѣдїа, що выражена
въ Найвишої троновїй бесѣдѣ воля дотичнї пле-
канї духовныхъ и економичнїхъ интересовъ всѣхъ
краївъ и народовъ такожъ и що до
руского народу буде примѣнена и переведена.
Зъ тихъ отже призванї голосували мы
за адресою бѣльшостї. (Браво! по правї)

Посвященіе Преосв. еп. Юліана Пелеша

втбулося въ недїю дуже торжественно. Слот-
лива студїнъ съ снїговїйницею въ патицію
и суботу безперечно пор-шкодила неодному
зъ провинції прибути до Львова, але вже въ
недїю рано засинѣло погодно сонце, усмѣхну-
лось розмарене небо, а торжество въ храмѣ
св. Георгія вважаючи повнимъ блескомъ вла-
стиво нашему обрядови величности, при чи-
сленїй участї духовенства, що въ значнїй
числѣ прибуло въ всѣхъ єпархї Галичини, а
переважно въ нової, станиславовї.

Торжество розпочалося о год. 10 рано.
Вже годину передъ починомъ єго заповинена
храмъ биткомъ духовенствомъ и львівскою
інтелигенцією. Передъ 10 годиною прибули
репрезентанти властей, а именно: намѣстникъ
Ф. Залескій, президентъ апеляції бар. Шенкъ,
президентъ краївної дирекції скарбу бар. Іор-
кашъ, президентъ прокураторії скарбу дръ
Подлевскій, надпрокураторъ Зданський, дирек-
торъ пошти Шифнеръ, президентъ мѣста Львова
Домбровскій, директоръ поліції Кшаков-
скій и др. Видѣль краївый представлявъ п. Пітрускій, бо маршалокъ дръ Зыблевичъ
вад-для недуги не мѣгъ прибути. По при-
цильныхъ представителївъ власти бачили мы
такожъ коменданта войскъ галицкїхъ кн. Вир-
тембергскаго съ численнїмъ супроводомъ вой-
сковихъ достойниковъ. Зъ Станиславово при-
були на се торжество: староста Горецкій, мар-
шалокъ ради пов. Брикчинський, І. Прусь
Яблоновскій, дальше въ имени мѣста: бур-
мистръ дръ Кам’янскій, адв. д-ръ Шидловскій
и Масевскій, и въ имени станиславовїхъ Ру-
синовъ здв. д-ръ Мелитон Бучинський, ку-
пець п. Теодоръ Сгахевичъ и директоръ ре-
альної школы п. Мих. Чачковскій.

О год. 10 вароваджено до церкви голов-
ного свягителя митр. Сильвестра. Онь засѣвѣ
на своїмъ тронѣ а супротивъ него на двохъ
тронахъ по лївой сторонѣ царськихъ вратъ
засѣли сподвѣ-святителѣ ап. Моравскій и Іса-
ковичъ. Сталя крылошанскї заняли латин-
скїй и брманскїй крылошане. Еп. перемискій
Іоаннъ не приїхавъ за-для недуги, явилисѧ
однакъ представителѣ перемискїї капітулы
съ духовенствомъ. Введеніе въ похѣднѣмъ суп-
роводѣ Преосв. Юліана въ церковь. Въ суп-
роводѣ тѣмъ поступали кромѣ крылошанъ и
найпожажнѣйшихъ священниківъ станиславов-

її єпархї такожъ и свѣтскї Русини-до-
стойники, якъ: сеніоръ Ставрології проф.
д-ръ Шараневичъ, висл. надворный совет-
никъ Лягинський, сов. намѣстництва Дециков-
ичъ и Мандичевскій, сов. школьнїй Солти-
кевичъ и директоръ Чачковскій. Несли они
хлѣбъ, сѣль, позолоченій бочкѣвочки съ ви-
номъ та свѣтчики передъ єпископомъ Юлі-
аномъ. Его введено передъ побѣднїй престолъ
по правї, и тутъ розпочавъ бѣнъ читати
службу Божу, а розважась при величкѣ
престолѣ почавъ спѣвану службу въ супро-
водѣ крылошанъ и духовенства митр. Силь-
вестръ. Коли богослуженїе се дойшло до ма-
лого входу, опустивъ еп. Юліанъ побѣднїй
престолъ и прийшовши передъ царскї врати
станувъ на розstellenомъ коврѣ съ зображен-
нїмъ орла. Тутъ розпочався звичайний об-
рядъ єпископского посвященїя: всѣ три аєпи-
скопи читали приписанї молитви, при чѣмъ
було то замѣтне, що аєп. Ісааковичъ бѣтавъ
цѣлу вкеню въ руского тексту по руски съ
повною вправою и правиво рускимъ наголо-
сомъ. По бѣтаваню молитовъ святителѣ цѣ-
лувалися съ новопосвященїмъ, а послѣ влож-
ено на него єпископскї ризи середъ грим-
кїхъ звуковъ пѣсни «многая лѣта», отпѣсано
рѣвно. якъ и цѣле богослуженїе съ великою
предизвїю, сильнїмъ и милозвучнїмъ хоромъ
пітомцївъ львівскої семинарїї. По доверше-
нїмъ обрядѣ посвященїя бѣтавлено богослу-
женїе звичайнѣмъ способомъ до квадра; по
богослуженїю двигнувся похѣдъ, супроводячій
єп. Юліанъ ажъ до дверей церкви, а бѣнъ удѣ-
лявъ всїмъ присутнїмъ свою єпископске благо-
словенїе. Потѣмъ повернувшись передъ величкї
престолѣ, тутъ роздягнено єго въ фелона, а
митр. Сильвестръ вложивъ на него мантію,
въ котрїй бѣтено єго при звукахъ много-
лѣтства въ церкви до дому.

По торжествѣ въ церкви удалисѧ присут-
нї достойники духовнїй, цивильнїй и вѣйсковїй,
члены прибувшихъ депутатій и всѣ священи-
ки до комната капітульныхъ, де приготовлено
для нихъ приватне. Зъ причини, що митр.
Сильвестръ дослуживши духовнїхъ, цивиль-
нихъ и вѣйсковихъ на спѣданье до комната
капітулы; спѣданье розпочалося около 1½ го-
дини. Першій тоасть піднѣбъ тутъ митр.
Сильвестръ въ честь єп. Пелеша, а той бѣ-
тавъ тоасть въ честь митрополита, зая-
вляючи, що всїми силами старатись буде
сеягнута тую цѣль, для якої засновано стани-
славовї єпархї, и дѣлати все въ хос нѣ
гр.-кат. церкви и руского народу и державы.
Одесла піднѣбъ єп. Юліанъ тоасть въ честь
єп. Моравскаго и Ісааковича; митрополитъ въ
честь намѣстника и кн. Виртембергскаго, аєп.
Ісааковичъ и дръ Кам’янскій въ честь Юліана.
Въ другихъ комнатахъ гощено духовенство,

показує дулю на півнїчъ забита шалѣвками. Се
звѣтнїй читателямъ «Дѣло» памятникъ Б.
Хмельницкого, про котрїй толькѡ вже написа-
лися, та нѣхто не розяснивъ, чому бѣнъ и доси
не открытий. Менѣ поведено на мѣсці розслѣ-
дити цѣлу исторію сего памятника и думаю, що
интересно буде й читателямъ «Дѣло» про неї
дознатись.

Проектъ ѿ памятника подавъ ще въ
р. 1870 звѣтнїй художникъ М. Микѣшинъ. На
підесталѣ въ видѣ четырьмягранної пірамиды зъ
літого зелїза, представлѧючої скалу, мала стоя-
ти копія статуї Б. Хмельницкого. У піднѣжа
скалы сидить кобзаръ, осібуючий, славу укра-
инского гетьмана*), а крѣмъ того установлений
представителѣ четырехъ рускихъ народностей:
Велико-, Мало-, Вѣло- и Червено-русьовъ. Для
переведенїя єго проекту завважавъ въ р. 1871
комитетъ въ Кіевѣ, котрїй зѣбравъ на ту цѣль
въ цѣлїй Россїї 37.000 рубльовъ. Въ р. 1873 за-
мовивъ комитетъ въ Москвѣ копію статуї, а
царь Александръ II жертувавъ на ту цѣль
1600 пудовъ казенної мѣди. Въ 1874 р. поїхавъ
Микѣшинъ до Вел. кн. Константина Николаевича
отобрать жертувану царемъ мѣдь. В. кнѧзъ, до-
звавши про памятникъ, розсөрдивши та
розкривачиши і казавши Макѣшину поставити ста-
туї Б. Хмельницкого на підесталѣ яко пїшого

*) Статуї кобзаря має зображенїе Шев-
ченка, котрого тымъ робомъ бодай in effigie за-
суджено спївати олаву Богдана, мабуть за симъ
виказаний судъ надъ нимъ!

НА УКРАИНЪ.
Споминки и враженія зъ подорожнї
написавъ Ол. Барвінський.

(Дальше.)

На головнїмъ ол

и избранием же станиславской епархії въ-
бралась въ помощникъ еп. Польши. До сихъ
имелась прибуди такожь депутатія рускихъ
избирателей народныхъ. О годѣ 3 іюнія тутъ
відбілісь Юліанъ біль окружили синодичними и член-
ими рускими депутатами почтливъ сердечний,
що рускихъ депутатій не позволить сидѣти въ
новий горічахъ чувствъ и родинного паже-
вія провози. Першій збирати голосъ о. Т.
Шимковскій въ Станиславові, витягти своего
властику въ імені кієва епархії. Въ отвіті
на їхъ привітъ відійти еп. Юліанъ, що по-
може ісѧть пересонъ, якій подъбувало вже
само встановленіе станиславської епархії и якій
перші вмужу речено ставутъ що на дорозі въ
тижній єго задачі, чуя въ собѣ силу
одоліти всі ті перешкоды, бо бачить, що
подопре єго въ тій задачі прихильності
духовенства и вѣрнихъ тієї епархії. —
Дальше промовиша о. Костецькій въ Чернівець
въ імені буковинськихъ Русинівъ. Въ про-
мовії своїй вказувавъ біль на конечність въ-
нитися долю буков.-руск. народу, приданого
такою тяжкими владими, занедбаного морально-
и фізично, що цѣль буков.-руск. народъ съ
попивши донѣріемъ глядить на свого нового
владику, надіючись, що біль прихилиться и д'ї
Буковини щиримъ серцемъ. На то отвітівъ
єп. Юліанъ, що маєтъ уже народу візвати
відносини на Буковинѣ и хочь въресвѣдчився,
що стати Русиномъ тамъ не залишивши, то од-
накъ надієся, що лихо дастяся ще изорвати.
Въ конці учення о своїй прихильності для
буков. Русинівъ и поручивъ бессвідникоми за-
явити имъ въ привітъ щиру подяку и архіє-
рейське благословеніе. Слідувала оттакъ вре-
гарна, дуже щира, красорѣчива и одушевлена
промова в. Теодора Стакевича въ імені мѣ-
щанства и купецтва станиславського, котре
всіхъ відъувало, але підъ проводомъ нового
епископа чайже двигнеся підъ спільнімъ на-
роднимъ и релігійнимъ прапоромъ. Дякуючи
за сей щирый привітъ, висказавъ еп. Юліанъ
своє віресвѣдченіе, що стрѣтитъ середъ сво-
їхъ трудовъ прихильність мѣщанства и ин-
телігенції. Одосля передъ владыкою станула
депутація славно відвестныхъ мѣщанъ Тисъме-
ніцъ. Въ імені томъ депутатії промовиша
нарохъ о. Абрысовскій, а мѣщане просили о
благословеніе для себе и мѣста.

Теперь забравъ голосъ въ имена рускихъ товарищъ народныхъ, а особливо тов. „Пресвѣты”, д-ръ Омелянъ Огенивскій. Представивши товарищъ: ректора техники Медвецкого, д-ра Ом. Калитовскаго, д-ра К. Левицкаго, поинѣсь краснорѣчно цѣль, въ якой скій не перевѣвше у насъ и за внесеньемъ проф. Бахнанина кромѣ Русиновъ радныхъ подняло руки лишь кольканабѣть Полякѣвъ. Справа тымъ однакожъ не убита въ нашу некористь, а „Народна Рада“ буде могла въ овой чашѣ за нашу кризду заступитися.

СРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

въ умѣ достойно стояти на стоятии правъ
матера Русп. Еп. Юліанъ бувъ тою промовою
майже до сльзъ порущеный, а вѣсъ присутній
поднесли позне ентузіазму громкое „многам
лѣта“. Одбеля отворѣть епископъ на промову
д-ра Ом. Огоновскаго, и дякующи за сердеч-
ный привѣтъ, заявчивъ, що се вже другій
ратъ бѣть часу именованія его епископомъ стрѣ-
чаю его щире почитанье зъ стороны руско-на-
родныхъ товариствъ. Дальше заявивъ влади-
ка, що биъ нее прилюдно подѣлавъ стремленія и
подносишъ успѣху и хосину дѣяльность топ.
„Проесть“^и, радо все титъ и выданіи, ко-
трымъ мусить признати, що писаній не только
въ чисто-народномъ, але и въ правдиво-рели-
гійномъ дусѣ, а теперь яко епископъ не забу-
де своимъ покровительствомъ и активною дѣ-

шила большоѣ комитету поставить памятникъ на серединѣ площади; до того прихвялилась и дума городска (въ котрой за проектомъ комитету промавляли депутаты Алексеевъ и Конинскій), а также генералъ-губернаторъ А. И. Дрентеленъ. (Дальше буде.)

**„Глытай“, народный образъ въ 5 ак-
тахъ, Марка Кропивницкого.**

(Дальше.)

Кончина 16-го марта 1911 г.

Комитетъ, збравшись на раду, привезъ
проектъ Микѣшина, котрый обчилавъ весь па-
кладъ на 100.000 рубльевъ. Такожь радиъ коми-
тетъ про честь и жыде поставленія памятника.

Выборъ места, на котрый мавъ станутъ памятникъ, подавъ поводъ до спору межъ комитетомъ въ духовенствомъ. Комитетъ бувъ думки, що памятникъ треба здвигнути на серединѣ площади, на котрой нарбдъ съ духовенствомъ витавъ гетьмана-витязя. Однакъ духовенство (маючи въ тянцѣ, що гетьманъ любивъ выпить) оупротивилось тому и домагалось, щобъ памятникъ стоявъ куточку площади, тымъ больше, що разъ въ рокъ иде походъ церковный зъ св. Софії въ Михайлівскій монастырь. Коля-бъ отже поставлено памятникъ посля проекту комитету по серединѣ, музей-бы шождъ якъ-разъ переходитъ по-правдѣ гетьманського коня, зверепогого головою до св. Софії. На се замѣтили делки члены комитету, що звѣстный грѣхъ гетьмана не може бути тутъ перепонкою, бо-жъ въ Софіївській Соборѣ удержує свой шинокъ и наимає его. Оттакъ рѣ-

ельностию поддержки земледелия этого величайшего творчества. Тим едва възвали у всесоюзныхъ всенароднѣйшій энтузиазмъ.

Дальше пешая свободная сердечна
адреса иль ежели в забраныи А
честность та долгами товарищъ, еер
которои либо ульзть часъ вѣкъ до вечера.

зр. мѣсячи, достанутъ по 12 зр., а въ иныхъ ка-
дты будуть доставали по 8 зр. мѣсячино додатку.
Для получения судьбы лѣкарѣвъ войсковыхъ у-
двошено ихъ въ той способѣ, что зболь-
шено число лѣкарѣвъ въ ценныхъ классахъ а за-
то въ другихъ внову зредуковано и такъ: лѣка-
рѣвъ въ штабѣ генеральномъ буде теперь 4 (до-
са 2), старшихъ лѣкарѣвъ штабовыхъ первомъ
класъ буде 22 (доса 20), други клаасы 28 (дооса
20), лѣкарѣвъ штабовыхъ 91 (доса 80), лѣкарѣвъ
полковыхъ первомъ клаасы 240 (доса 237) а лѣ-
карѣвъ полковыхъ другомъ клаасы 180 (доса 278,
отже о 98 посадъ менше. Число всѣхъ лѣкарѣвъ
войсковыхъ буде отже теперь выносити 957 т. е.
о 2 больше, якъ доса. Цѣлу сю реорганизацію
разложено на три роки. Лѣкарѣвой въ
Боснії и Герцеговинѣ не входять тутъ въ ра-
хубу. Стисленій для молодыхъ лѣкарѣвъ войско-
выхъ, которыхъ доса было 45 (15 по 500 зр., а
30 по 300 зр.) буде бѣль слѣдуючого року 135 а
аменно: 65 по 500 зр. а 70 по 300 зр. Зъ даль-
шихъ выдаткѣвъ въ етатѣ войсковомъ збольшено
выдатки изъ матеріалъ піонерскій (мосты и т. д.)
о 3000 зр. доса (32.000 зр.); емеритуры вой-
сковї збольшатся о 75.144 зр. и будуть выно-
сити 11,731.276 зр., въ Константинополи буде
утворена нова посада войскового аташе и буде
коштувати 12.000 зр. Потребу сені посады моги-
вувало міністерство обставинами політичными и
военными. Суму призначену на харчъ для войска
подвишено о 189.575 въ наслѣдокъ дорожнѣ
міаса. Цѣлый отже етатѣ войсковый на 1886 р.
въ выдаткахъ звичайныхъ выносить 96,230.468
зр. або о 1,618.032 зр. больше, якъ сего року.
Въ выдаткахъ надзвичайныхъ етатѣ зменшався
о 1,700.497 зр. а то для того, что не треба вже
выдаткѣвъ на крѣпость краковскую, которую
можна вже уважати за скопчену. Ухвалено лишь
на великій магазинъ военный въ Краковѣ
300.000 ер., зъ которои то сумы трета рата
въ висотѣ 150.000 зр. припадає на рокъ 1886
а 20.000 зр. на р. 1887. Зъ новыхъ позицій
ухвалено: 35.000 зр. на будову другого поверхна
касаренъ въ Краковѣ; 78 000 зр. и 26.000 зр.
на перестаску двохъ касаренъ у Львовѣ;
100.000 зр. (друга рата на 1886 р. 25.000 зр.)
на телеграфы крѣпостнї; на електричне освѣтле-
ніе крѣпостей (въ Поля) 40.000 зр.; на закупи-
мѣоця для вправъ войсковыхъ въ Пе-
ремышли 28.000 зр.; на запасъ зброй ручной
500.000 зр.; на 20 новыхъ пушокъ Ухациоса
250.000 зр.; на заосмотреніе тирольскихъ крѣп-
остей пушками 125.000 (четверта рата) и т. д.
Цѣлый отже выдатокъ етату войскового на 1886
р. выносити 99.503.271 зр. або о 82.465 зр.
менше якъ въ 1885 р.

жавъ, про котрѣ згадується въ престольнїхъ рѣ-
чи? — 2) Чи наша держава, або інка друга бѣль
предложеніе, щобы призвати сполученіе Румелії
богатствами Сербії цею областю, и якъ сю пози-
тиву принади більшій держави? 3) Чи згода
Балканѣ есть цея, чо може котра въ державѣ
случай, коли-бѣ тамошнї народы не хотѣли зго-
бути заведеній status quo? Пос. Фалькъ пы-
тавъ: 1) Чи межа нашою державою въ Россію
шо такій самій умовы якъ съ Нѣмеччиною, такъ
якъ мѣжъ нами зъ Нѣмеччиною? 2) Чи правою есть,
що Туреччина, предкладаюча конференцію, вимо-
Румелію? 3) Чи державы вже згодились на то,
що мають робити, щобы вхъ постановы буди-
выконаний? Пос. Апоній пытавъ знову: 1) Чи
межи австрійскою монархію, Россію зъ Нѣмеч-
чиною есть позна згода, що до розвязання вихідно-
румелійского пытания? 1) Чи заведеніе status quo
есть становищемъ державъ и чи згода, що до
того розвязання есть и на такій случай запечнена,
коли-бѣ зъ якои небудь причини сего розвязання
не осягнено? Чи нашъ урядъ заграницнїй го-
товъ на всякий случай боронити інтересы
Сербії и чи може числата въ томъ на під-
могу двохъ союзныхъ державъ? 2) Позаякъ
давнѣйше не status quo але удержаніе рѣноваги
на Балканѣ було цѣлею нашої політики, якії
причини спонукали таку змѣну нашої політики?
3) Яке становище заняла наша держава супро-
тивъ мобілізації въ Сербії и чи правою есть,
що державы поробили певнї кроки, щобы здер-
жати Сербію бѣль сего кроку? Особливожъ, чи
правою есть, що Туреччина заявила въ Бѣ-
градѣ, що переступленіе болгарской границѣ че-
резъ Сербію буде уважати нарушенiemъ своєї
области? — Пос. Бавнернъ пытавъ на післѣ-
докъ: Наїважнѣйшу точку нашої політики за-
границнїй становлять сердечнї и ширїй относими
до Нѣмеччина; въ рѣчи пресгольнїй есть одна-
кожъ бесѣда о ширыхъ и сердечныхъ относинахъ
владѣтельствъ трехъ монархій: чи отже тѣ сер-
дечнї относими суть не лише мѣжъ владѣтелями
але такожъ и мѣжъ державами такъ якъ они були
передъ двома роками и чи и теперъ опирається на нихъ
наша політика заграницнї? — На тѣ запитанія
отповѣвъ гр. Кальнока: Що до относинъ Австро-
Угорщини до Нѣмеччина, а оттакъ обохъ сю
державъ до Россії не зайшли жаднї змѣни и
они позбостали такими самими якъ и второї;

(Поясненя гр. Кальпокого въ угорской делегації.) Минувшои суботы отбувалося заѣданье комисіи для созва заграничныхъ въ угорской делегаціи, на котрому ажъ 4 делегаты интерpellовали, спольного министра созва заграничныхъ, гр. Кальпокого, о заграничной политицѣ державы и о теперѣшномъ положеню на Балканѣ. Отповѣди, якія на тѣ интерпеляціи давъ гр. Кальпоки, хочь и не зовоимъ поясняють ситуацію — міністеръ оправъ заграничныхъ мусъвъ деякій рѣчи зо взглядомъ политичныхъ промовчати — то все таки дають хочь якій такій поглядъ на политичній относини нашои державы до сусѣдныхъ и для того подасмо ихъ хочь въ скороченомъ змѣсгѣ. Интерпеляціи, на котрѣ гр. Кальпоки дававъ отповѣдь, були слѣдуючій: Про. Сияди пытавъ: 1) Чи относини нашои монархіи до Нѣмеччини творять все ще подетаву до нашовъ заграничной политики, чи они розплынулись въ тыхъ „тѣсныхъ и новихъ довѣрдь относинахъ“ до двохъ новиочныхъ дер-

що же до самой Россіи, то межа нами а Россію нема жадныхъ вишихъ угодъ якъ лишь загальний межинародний. Що до сполученя Румеліи съ Болгарією, то оказалъ гр. Кальпоки, що жадна зъ державъ сего сполученя не призвала ажъ о той и не думає, для того и жадна въ сѣмъ напрамъ офиціально невысказала; се есть такожъ въ причиною, що жадна зъ державъ не жадала якось компензаты для державъ балканскихъ. На третє пытанье Сиядіого не давъ гр. Кальпока жадної отповѣдь; на четверте же пытанье отповѣвъ, що подъ заведеньемъ *status quo* треба розумѣти заведенье давнійшого порядку на подставѣ и повної силы берліанської угоды. Сербія заявило австрійске правительство, що оно ея зовоимъ не буде поширати, якъ-бы она хотѣла зробити якій рѣшучій крокъ передъ порѣшеньемъ конференції и що она розпочиваюча яку небудь акцію, робить все на власный зыскъ або отрату. Толькъ лишь могло оказати Сербія австрійске правительство яко доброй судцѣ, але узнаюча єї незадовіднії относинахъ.

высоко и царь далеко, дбаютъ про „наживу“ для
себе, чинятъ „судъ неправый“, берутъ зъ вин-
ного и зъ невинного, замѣтъ бути опѣкунамъ, ста-
ются башабузуками для простонародя. Такй баши-
бузуки не могутъ самій справити сѧ въ великихъ
своихъ подвигахъ; они, резидуючи въ иѣстѣ, по-
нею, очевидно, не конче зъ любова, а больше за-
для мамоны, и жѣнка — якъ звычайно женщина,
мягкосердна — не хотѣла розумѣтись на его ге-
ніальнихъ подвигахъ, супречила ему, плакала,
подкопувала его енергію... Теперь ему й лучше,
больше простору!

требуютъ мати по селахъ своихъ „губернато-
ровъ“, що жоронили бъ „порядку“ за „башвбузуз
ке око“, якъ они самі за „цароке око“. На та-
кого „губернатора“ треба чоловѣка не дурного, а
розумного. И отъ ловлять они такого. Якъ ло-
влять? — всякий есть на те способы, а каждый
способъ, подобно якъ тіи дороги до Риму, ведуть
до морального упадку чоловѣка зловленого и вже
й заневоленого, бо якъ Нѣмець каже, *gefangen* —
зепотшеп. Перенявши бгъ своихъ учительствъ
только самі негативній элементы зъ сочасного
процесу цивилизація — бо додатныхъ учительствъ
не дурній ему подавати, коли-бъ навѣть самі
дробку ихъ мали, — такій чоловѣкъ стає потво-
рою, звѣромъ въ людокой кожи, злочинцемъ надъ
злочинцями, розумѣется тыми, для которыхъ така
назва предвидѣна въ карныхъ кодексахъ. Для
такого чоловѣка нѣчого нема святого, кожде оред-
отво для него добрѣ, щобъ только добитись свого
забагу, бнъ готовъ въ сей же часъ руйнувати
все, що стонтъ ему на дорозѣ... и руйнувати не
такъ, якъ той „простый“ злочинець, а підъ ви-
домъ законности, благонамѣренности, навѣть сван-
гельскихъ завѣтovъ...

Подивѣтся на Осипа Степановича! Онъ вже
нынѣ въ лѣтажъ, вдовець; мавъ жѣнку, та, якъ
Грошай Осипъ Степановичъ має якъ жідъ,
и не держить ихъ въ скрини, щобъ пльснѣла та-
щобъ ихъ мыши або моль Ѣла, а шукав по лю-
дяхъ, въ позику. Ну, не на „честне олово“, якъ
то другій „непроовѣченай“ селяне робять — прошу-
я васть, ще въ XIX столѣтю! — а на веколъ,
якъ подобає чоловѣкови грамотному, губернатору
глухого села. О, веколевого права его у-
мътичили добре, але-жъ бо инакше й годъ,—
оказано прецѣ не на вѣтеръ: „любъмся якъ бра-
тия, а рахуймося, якъ жиды“. Але що то векосль?
— векосль дурвиця. Якъ христіянинъ притисне
бѣда, то й царографъ діяводови на душу підпи-
санъ бы, не то векосль Осипови Степановичеви,
котрий не то не діяволъ, але дуже а дуже бого-
бойный чоловѣкъ: що друге слово у него „Богъ“
на языцѣ, а въ его комнатѣ образъ то обра-
зувъ! — а передъ образами ще и лампадки Богу
на хвалу. Осипъ Степановичъ навѣть самъ, якъ
бачить другого чоловѣка въ бѣдѣ, прїде до него
и скаже: „я тебѣ поможу, заплачу за тебе чо-
датки...“ Коли-жъ потому хто не вѣдастъ на ре-
чинець, то вже жъ не Осипъ Степановичъ виненъ,
що проценты наростили и то такій, якій вонъ
подвітує (т. зв. „хлопокій процентъ“!), а коли
вже и та мѣра не поможе, га, то бнъ ще менше
зарплата приходить сяко-

нынъ въ лѣтахъ, вдовецъ; мавъ жѣнку, та, икъ
случайно выговоривъ, замучивъ ея; длячого за-
мучивъ, — сама собѣ винна: оженивоя биъ съ
тому виненъ, що на довжинка приходи-
стрвція и лицатація... и ковець-концемъ госто-

вимбодъ и спріяючи їй, не може її заказувати яко небудь акцію. Чи Туреччина робила які представлені в Білграді, о тόм г. Кольники іншого не знає. На питання Алонія сказав г. Кольники, що в розвиненій болгарського пытани була зараха з самого початку згода м'яже трема царствами. Що унія зразу удалася, то лише для того, що не знайшла нігде опору и для того що здавалося, що она таки мусить вже позабрати. Зразу можна наявіть було сподіватися и сильного опору зі сторони жителів, які-бы хотів хотів им'я спротивитися; тепер однакож можна на певно сподіватися, що то не настуਪить. Коли другі держави балканські зажадали якісні компензати для себе, то се було зовом'я природно, бо они боялися нової могучої держави, когдя бы шкодила їхня інтересамъ. Але таке споконвеє сільські держави єсть лише можливі коштомъ Туреччини, чого однакож держави європейські допустити не можуть. Се бачить дуже добре и Сербія и для того що заявило сербське правительство, що оно хоче привернені *status quo*. Коли тут згадано и о становищі Россії до нашої держави на віході — казав г. Кольники — то муша заявити, що не недостача добрих віль з обохъ сторінъ, але сама природа річей привели обостривши, поборене которыхъ єсть великою задачею кожного австрійського міністра. То вже певна речь, що, коли удастся запечати таємою межи нами и Россією, когдя виїдуть дуже вдоволяючі и повні довіри, то се буде дуже радостною провіюю такъ для нашої монархії, якъ також безперечно и для Россії; обѣ сусідні держави вироїть баюють и мусить жити съ собою въ згодѣ вже то для власного и спільногого интересу.

Заграницій Держави.

На Балканѣ. Ситуація на балканському півострові досі не змінилася а заострилося лише її гнояні поміж поодинокими племенами сего півострова; Болгаре и Греки зъ однієї сторони, а Серби и Болгаре зъ другого, то суть елементи, котрі ледве чи вже коли помирають. Всякі вісти о якахъ кровавихъ бійкахъ суть після „Pol. Согг.“ зовсімъ безідентичними; такъ само неправдою єсть, будьто-бы въ Болгарії уважено около 300 Сербівъ. — Конференція амбасадорівъ мала минувши підїл зібратися на перше засідання, близьшихъ вістей однакож нема ще въ тімъ взгляді. Після „Tempo“ єсть також неправдою, що межи віходніми и західніми державами настало якесь неірозуміннє, але и не ма надїї, щоби конференція залагодила цілу справу. Зъ паризькихъ кругівъ дипломатичнихъ доносять, що Порт виши настав передъ завозання до кн. Александра а оттакъ и амбасадори вишли подобну отову до державъ балканськихъ, въ котрій пропоручать имъ спокой и розвагу; по тімъ доперза приступити до властивої конференції. Позаякъ декільки держави добрали вѣсть, що въ Македонії приготовується вороговна и що она вже незадовго має вибухнуту, то поетапово конференції будуть мати

дарство довіжника переходить въ его руки (вже ему до того тіа єсть мѣста допоможуть, бо, звѣстно, „рука руку мыє“) а довіжникъ съ родиною іде або до него въ найми, або мандрує на Кубанські стежи.. Инакше й не може бути, такій вже нынѣ въ свѣтій ладъ. Що виненъ Осіпъ Степановичъ, що піаній Мартінъ хоче уже по поясъ загразъ у него въ довігахъ, прятьмою хоче за- грязнути по шию, и по піаному пристає до него мокримъ рідномъ: „давай та й давай іще, бо на соромъ хрещеному мірови чоботи скідаю жидю-з!“ Такому піаніци й не грѣхъ здерти сему шкіру зъ тѣла, не то взята отъ него воли, — розуміється за півдмаро, — бо-жъ сякъ чи такъ вольте пропле віхъ... розрѣсся уже надто великий червакъ въ єго серці, щобъ можна було не замірювати єго...

Чи гріошъ самі собою найбільше щастіє, найбільша роскошь на землі? Хиба божевольний може такъ пристраститися до гріошъ, що самий їхъ блескъ та звукъ називе найбільшимъ щастіємъ, найвищою роскошю. Осіпъ Степановичъ не бувъ тимъ божевольнимъ; більш знавъ дати цѣну гріошамъ, але якъ средству до щастія въ роскоши. — „Що менѣ єсть гріошъ, єсть то, кашугъ, величенніє силы, коли я за нихъ не буду всіго, чого забажаю!“ Але-же щастіє и роскошь — се поняття взглядай. Одинъ уважати буде щастіємъ и роскошю, коли, маючи гріошъ, може сотворити добро якъ біжнимъ своїмъ, а другій, коли може самъ „уживати“... Ну, звѣстно, що яко школи вийшовъ Осіпъ Степановичъ: єсть не може належати до тихъ першіхъ, до ідеалістівъ... Его бажаніємъ нынѣ єсть, щобъ се рельєфъ єго хати витала молоді, найкрасша жінка въ селі. Толькожъ въ тімъ перепоні, що та найкрасша, Олена, заприсягла въ церкві йеріїстъ другому, молодому, любить єго надії все въ свѣтій, а сама людина честна и богохвала. Осіпъ Степановичъ гараздъ бачить, що єе перепоні дуже велика, але жъ зновъ ирокляти будь ты срібло-золото, коли ты не довершишъ того, чого забажає ходьба, якъ крига, душа бельского павука плянъ. по (Копець Аде.)

зоями

Б

велику вагу. Одна зъ державъ має предложити комісію межінародну для Болгарії, а таа отака такі предложити-бы свої проекти що до змѣнъ и средствъ, котрі могли бы забезпечити спокой въ Болгарії. — Туреччина тымъ часомъ нещестяне зброятися, а вобоко єї зброяне въ Европѣ виносало до 20 жовтня 89.500 людей съ 350 пушками. За колька ще днівъ ціле військо видало въ європейській Туреччині буде виносити до 180.000 людей. Чорногора мала запевнити султана, що она бажає лише мира; мимо того Порта недовѣрія єї и для того старається забезпечити и зъ твої стороны, бо має певну подставу додуматися, що коли-бѣ Сербія и Греція виступили збройно, то и Чорногора не позаду стала бы по заду.

Франція. Президентъ Греві мавъ передъ колькома дніми занедужата дуже небезично. — Дня 29 мин. м. отрѣшивъ якісь чоловікъ до Фрайсингетъ, коли більш перезджавъ черезъ мѣсто de la Concorde не ранивши єго однакож. Сконстатовано, що виновникъ називався Мариота и єсть родомъ зъ Коронки. Допускають, що причиню агентату єсть месть особиста.

НОВИНКИ.

Слідуюче число „Дѣла“ вишло уже толькъ Ви. предплатникамъ, котрі зложили предплату по-за 30 червня с. р. До того кроку зневілюють насъ велики залегlosti у нашихъ Ви. предплатникамъ. Тоже просямо поспішити съ виробнаньемъ залегlostей. Зъ причини припадаючою въ суботу празника ов. Димитрія слідуюче число виходить въ пятницю въ збільшеннімъ обємѣ.

Митрополича консисторія поручила всімъ урядамъ деканальнимъ предложить спіль вѣхъ священиківъ, що належать до військової звязи яко капелліаніи другою класами резерви, а кромъ того подати імена тихъ зъ помежи нихъ, котрі могли бы на случай війни, безъ шкоди для парохії, повнити чину службу при овихъ полкахъ. Въ спільні запримѣтити належить при кождому священикіу, чи більш жонатий и чи має родину.

Виборцъ Жовковський, також доткливо покривдженій при послѣдніхъ виборахъ до ради по-вітової, де черезъ ненадійне приарештованье двохъ легальнихъ виборцівъ зъ Мостівъ великихъ запевнена побѣда Русинівъ зостала ударомъ, внесли тамтого тыхдня до ц. к. намѣстництва протестъ противъ виборівъ зъ курії мѣскої а заразомъ зажаленіе. Въ протестѣ тімъ піднесено тое небувале нігде и непрактиковане явище, що ц. к. комісаръ политичній вмішався до церковної каси, котру той п. комісаръ зъхавъ шкотувати за пртия 23 лѣтъ! Поступокъ сїї наша часопись уже колька разомъ напіятували. Коли-бѣ тіи два голози арештовавши виборцівъ зъ Мостівъ разомъ съ другими двома неважними голосами самого мѣста Жовковъ (котріхъ неважність въ протестѣ досадно виказано) отчлили єсть загальної суми 31 голобовъ, котру дostaли польські кандидати, то отримаєши число 27, отже, — говориться въ протестѣ, — польські кандидати не одержали абсолютной большости, бо та вишила 28 голобовъ. Зачувавши, що виборцъ Жовковський, наколи більш ц. к. намѣстництво неувіяло тога оправданого протесту, хотять удастися съ своїми жалобами вище.

До вдовичо-срітского фонду духовенства Львівської архієпархії якось, видко, не конче впливавою датки, котрі митрополичій ординаріяль вже другій разъ сего року змушений єтихъ сплатити до духовенства отъ зажаленіемъ, щобъ оно съ цѣлою ревностию складало датки на сей фонду и присыпало єго якъ найскорше до митрополичого ординаріяту. Першу того ро- да отову до духовенства розславлів матрон. ординаріяль для 21 мая с. р. але єсть часу зенітозови станови вкладокъ до згаданого фонду не поправившися и для того въ другої отову зъ дні 22 с. м. каже митроп. ординаріяль, що після обчислення касового можна по правдѣ боятися, щобъ дотеперішна річна пенсія для вдовъ и сиротъ не була дуже значно зменшена. До такого сумного стану сего фонду — сказано въ отовѣ — причинило найбільше то, що около 40 священиківъ переоголошили платити вкладки на підставѣ права призначеної имъ §. 5. статутової єого фонду, а оттакъ и то, що проценти зъ позичокъ фонду черезъ обостривши и вымога часу значно зменшилися, такъ що сегорочній результатъ зъ нихъ не отповѣсть результатамъ зъ лѣтъ попередніхъ. Митрополичій ординаріяль взымає отже духовенство, щобъ оно дало дѣломъ доказъ, що доля безсталаныхъ вдовъ и сиротъ лежить ему широ на серці. Огозу єю приказавши митроп. ординаріяль вѣдь урадамъ деканальнимъ отчітили на найближшому соборчику и съ підписами всіхъ священиківъ прислати назадъ до ординаріяту для більшого уврення.

Въ спріа євиди чести сов. Рожанковского черезъ п. Словакія, ц. к. консисторія староства въ Золочевѣ, отбудеся въ суботу для 7 с. м. публична розправа передъ ц. к. судомъ повѣтovимъ и. д. для справъ карнихъ у Львовѣ (секція III). делегованімъ до сїї справи на жаданье обжалованого черезъ ц. к. вищий судъ краївый у Львовѣ. Сов. Рожанковского яко обвинителя приватного заступати буде звоковать дръ Добринський.

Просьба провинції до Дирекції руского театру. Упрашаемо Ви. Дирекцію, щобъ зволила помѣщати репертуаръ руского театру бодай на тиждень напередъ въ русихъ газетахъ, бо інакоже

мы зъ провинції пѣколи не будемо въ театрѣ, коли не знаємо напередъ, на яку штуку єдемо. Чай же може Дирекція руского театру буде могла, вже въ своїмъ власномъ интересе, такій репертуаръ укладати.

— Вл. предплатникамъ квартетовъ „Нобзар“ зъ України маємо честь симъ повѣдомити, що имъ заплані прімѣрники перешли місце, що вишила получимо прихильну отповѣдь зъ Главного управлія по дѣламъ печати. — Комітетъ.

— Именованія. Министръ фінансовъ іменувавъ ов. рахункового, Ант. Черного, старшими соїтниками при рах. департаментѣ кр. дирекція скарбу.

— Коло нового парку на Стрійському передмѣстю викопано въ камінныхъ ломахъ ботаго прімѣрника скаменілыхъ зубівъ зъ передноголової епіфії розпоряднихъ звірятъ-ведітівъ.

— Новий Музей зъ жилемъ въ Александровії на Українѣ, іменемъ Вавро Кушніренко, числячій 150 лѣтъ. Войну въ 1812 р. памятає отарецъ съ всякими подробностями.

— Дрібні вѣсти. Въ неділю рано отобравши собі житу въ Львовѣ черезъ повищеніе капітану краївого обороны Камберскій. Причиною самоувільства були довги. — П. Левартовичъ, посолъ сойму краївого и бувшій потар въ Городенцѣ, отворивъ канцелярію адвокатську въ Коломиї.

ВѢСТИ ЗЪ ЕАПАРХІЇ ЛЬВІВСКОЇ.

Душпастирські посади получили оо.: Коен. Гуглевичъ завѣдательство въ Ланівцяхъ, дек. скальського; Грагорій Федюкъ сотруд. въ Солонцѣ; Ант. Яновичъ сотрудник. въ Городенцѣ; Володиславъ Нанасій сотрудник. въ Зазулинцяхъ; Ярославъ Стеткевичъ сотрудник. въ Рогатинѣ; Ярославъ Більницький сотрудник. въ Ходаковѣ; Мих. Левицький, сотрудник. въ Шельпакахъ, Юл. Ставицький, п. Клішевського (Василь Красного), п. Стефурака (Хмары), воеvодчика (молодого Спітка). Всї вишились зъ своєю задачею єсть хороши успіхи, а на велике признаніе заслужила собѣ пані Попелева въ сценѣ, коли прощається зъ Ваоілемъ, и въ ролі божевольної, якъ не менше п. Більницького въ послідній актѣ яко умираючої Федіко Острожской. П. Клішевський вишились першій разъ въ ширшій ролі на нашої сценѣ и давъ намъ поруку доброго придбання для нашого театру. Публичній розбіглася въ торжественій і патріотичній настрою, а єе єсть мабут и остаточна цѣль, яку задовіживъ собѣ Ви. авторъ, розвинувши неоградну, хотій — сумно сказать — върну картину зъ нашої бувальщини. При тімъ подаємо нашимъ читателямъ и текотъ канцеляри, отишокъ нашего поета В. И. Масляка „Къ честі и славѣ першого станиславівського владиць Г. Преосв. дра Юліана Пелеша“:

Успіній оо.: Евг. Індішевський отъ сотрудник. въ Надорожній; Теофіль Бородайкевичъ отъ завѣд. въ Городнici; Алеко. Даниловичъ отъ сотрудник. въ Олеську.

До каноничної інституції на Винницю завоїваний о. Володимир Голинатий.

Митрополича консисторія вставала до намѣстництва о згоду на каноничну інституцію для о. Ник. Темніцкого запрізентованого на Шидловцѣ и о удѣленье додатку особистого зъ фонду реліг. для о. Льва Левицкого пар. въ Яновцѣ.

Президія намѣстництва годиться на каноничну інституцію для о. Мих. Величка на Модилінці.

На конкурсъ розписаній: капеллянія Городище, дек. тернопольского и Радче парохія дек. станиславівського; речинець назначений до 24 грудня 1885.

ВѢСТИ ЗЪ ЕАПАРХІЇ ПЕРЕМІСЬКОЇ.

Еп. консисторія вставала до президію ц. к. намѣстництва о згоду на каноничну інституцію о. Василія Кокотайла на парохію Колодно, дек. куликівського.

Президіу на парохію Дмитровичъ, дек. судово-вишнівського, получивъ о. Теодоръ Савула зъ Шоломеничі.

Завѣдательство прихода Яждѣвъ, дек. яворівського, получивъ о. Павелъ Гостинський, сотрудникъ зъ Яворова.

До каноничної інституції на парохію Дашівку, дек. устрицького, завоїваний о. Алекандеръ Чайковський, тамошній завѣдатель.

ПОСМЕРТНИ ВѢ

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 86—?

росу красоты и всякий косметики такъ че-
резъ мене якъ и инишъ фирмъ поручай.Головна вы-
граша евид.
500 000 Мар.Заявленіе
Щастя.Выиграй
гарантус
держава

Запрошеніе до участія въ

Можливості выгрианія
на великой грошевої лотерії, гарантованої гамбур-
скою державою, въ котрой

9 Миліоновъ 880.450 Марокъ

певно мусить бути выгриані.

Выиграй сен користної лотерії грошової,
котра після пізньо має лиши 100.000 лосівъ,
суть слідуючі:

Найбільша выграша єсть світл. 500,000 Марокъ.

Премія 300,000 Мар. 26 выгр. въ 10,000 М.

1 выгр. въ 200,000 Мар. 56 выгр. въ 5,000 М.

2 выгр. въ 100,000 Мар. 106 выгр. въ 3,000 М.

1 выгр. въ 90,000 Мар. 253 выгр. въ 2,000 М.

1 выгр. въ 80,000 Мар. 512 выгр. въ 1,000 М.

2 выгр. въ 70,000 Мар. 818 выгр. въ 500 М.

1 выгр. въ 60,000 Мар. 150 въ 300, 200, 150 М.

2 выгр. въ 50,000 Мар. 31,720 выгр. въ 145 М.

1 выгр. въ 30,000 Мар. 7,990 въ 124 100, 94 М.

5 выгр. въ 20,000 Мар. 8,850 въ 67, 40, 20 М.

3 выгр. въ 15,000 Мар. всего 50,500 выгрианыхъ

Хто добас, той мас!

ВЗГЛ. ВЫГРАЕ 500.000 Марокъ
яко найбільшу выгруту гамбургской лотерії кот-
ра має 100.000 лосівъ, въ котрьохъ 50,500 въ 7 ла-
вутягненій зъ выгрианими. До посолька приходять
однією выграли спектакльно;

500.000 Марокъ,

спеціально:
1 въ 300.000 М. 1 въ 60.000 М. 56 въ 5,000 М.
1 въ 200.000 " 2 въ 50.000 " 106 въ 3,000 "
2 въ 100.000 " 1 въ 30.000 " 512 въ 2,000 "
1 въ 90.000 " 5 въ 20.000 " 818 въ 1,000 "
1 въ 80.000 " 3 въ 15.000 " 818 въ 500 "
2 въ 70.000 " 26 въ 10.000 "

48,710 выгрианыхъ зъ 300, 200, 150, 145, 124, 100,

94 М. въ т. д. въ загальній сумі

9 МИЛІОНІВЪ 880.450 Марокъ.

Заданий въ іноземі обіцяній дбамъ відомої за-
лежності ще 1851, котрому держава пострила про-
дажу лосівъ, посылає ихъ до найбільшихъ містъ
заграницькихъ. — Прошу пригадати відповідь ві-
домої, банкнотахъ або пересвідкахъ поштовихъ. Мені
суми (яко вибраний) можна посилати такожъ въ
маркахъ поштовихъ. Цієї лосівъ назначена урядово
и коштують до таганії першою класомъпіль лосівъ оригінальний ав. зр. 3,50 кр.,
половина " " " 175 кр.,
четверть " " " 90 "Поодержанії належності посылаю сейчасъ жа-
дані лосівъ оригінальний, якъ такожъ оригінальний пла-
ни, а по таганії слідує зарахувати урядову листу вы-
грианыхъ. Всіхъ выгрианыхъ вислачу зарахувати по таганії
посля пізньо. Въ посідніхъ часахъ має ти ту пра-
вомістість выплатити монети, грошові
вигриани въ сумі 254,000, 183,000, 182,000, більше
по 100,000, 80,000, 50,000 и більше по 40,000, 30,000,
25,000 и т. д. и жалюю въ дальше шашти монети
интересантами. Звертаючи увагу на завідомі щасливі
результати моєї колекції, поручаю її якъ найбільше.
Ласкаві прикази прошу прикладати до

20 падолиста.

Всі римессы прошу рекомандувати и подавати
точно здроу и мешкану.Поручеви виконуються зарахувати по одержаню ста-
рани и яко головний колектор посылають тиль, що
дають мені свої поручення, лише оригінальний лосі
єті гербомъ державнимъ, що симъ подано до відомо-
сті. Позаякъ замовлення приходить дуже численно,
то прошу о якъ найбільші надіслані, на кождий
случай до поданого повышено речини.

1486 4—5

I. ДАММАНЬ, Гамбургъ,
Rathhausstrasse 19.Матерії на
дамську мужеську ОДЕЖДУ
лишъ въ тревалон овечини вовни для мужчини
середнього росту;3.10 метра { въ зр. 4-96 кр. зт. доброн вовни овеч.;
на " " 8—" въ згл. вовни овеч.;
одно убралье } въ 10—" въ тонк. вовни овеч.;
въ 12-40 " въ дуже тонк. вов. ов.Перувиані въ дуже тонк. вовни овечини въ
найдоріжніхъ барахахъ на дамські сукні суконій
за метеръ зр. 2-20 и зр. 2-40.Чорний кожужковий Пальмерстоун-Трико, чи-
ста вовна овечка, на дамські пальтохи аміони за
метеръ зр. 4. — Січки для дамъ на плащі въ
дощу и на одягі.Підлід додороги за штуку зр. 4, 5, 6 въ згл.
до зр. 12. — Дуже красиві одяги, сподії, обгортики,
суртухи, матерії на плащі до дощу, тіфлі, сірочки
(льдові), комісії, камагарі, шевіоти, трико,
сукна для дамъ и на білляри, перувиані, доскін
поручас

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866.—

Складъ фабричний въ Бернѣ.

Взори франко. Карты взорвани для пандів
кравцівъ нефранковано. Висыпки за посыпанію
наді 10 зр. франко.

Я маю безупинний складъ за більше якъ 150

тыс. а. в. и розуміся, що въ моїй великій на-
весь скільки торговані остатки богато роштокъ довготи1 до 5 метрівъ и для того якъ смушенихъ такі рештки
продажати за знижену ціну. Кождий розумій чоловікъ
може побачити, що въ такіхъ малыхъ
рештохъ не можна висыплюти жаднихъ відрівъ,бо по замовленню кілька сотъ відрівъ не осталось
відчого въ тихъ рештохъ, що отже єсть прості
обманю, коли фірма суконій висорує відрівъ
рештохъ; ти кукини походять въ такому случаю
въ поставів а не въ рештохъ, а наміръ такого

поступування можна легко догадатися.

Рештки по відповіді висыпаються або гро-
ші висыпаються.Бореспонденції приймаються въ лізвахъ ні-
мецькімъ, угорськімъ, чеськімъ, польськімъ, італій-
ськімъ и французькімъ.

1458 (11—24)

съ повнимъ довѣрьемъ до 1485 3—13

Самуила Гекшера молодшого

банкира и контори вимѣни въ Гамбурзѣ.

Ц. к. генеральна дирекція

австрійскихъ земельницъ державныхъ.

Відпішъ въ пізну юди важного въ 1 жовтня 1885 р.

Пойздъ особовий о 7 год. 30 мин. рано до Стрия.

Пойздъ особовий о 11 год. 45 мин. передъ полуднемъ до

Стрия, Станиславова, Хиррова, Дрогобича, Борислава, Гуситина.

Пойздъ особ. о 7 год. 30 мин. вечеромъ до Стрия, Хиррова

Дрогобича, Загоря и Звардона.

Пойздъ особ. о 4 год. 35 мин. по поз. въ Стрия, Стан-

иславова, Гуситина, Дрогобича, Борислава, Хиррова.

Пойздъ особ. о 1 год. 25 мин. въ поч. въ Стрия, Станис-

лавова, Хиррова, Дрогобича, Борислава, Гуситина

Пойздъ особ. о 8 год. 25 мин. рано въ Стрия, Хиррова, За-

горя, Звардона.

Пойздъ між о 5 год. рано и о 3 год. 50 мин. по полунич-

нії

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. галиці.

Акційного Банку Гипотечного

купуе и продав

ВСІ ЕФЕКТИ И МОНЕТЫ

подъ найприступнѣшими уловіями.

5% Листы Гипотечнїи

5% Листы Гипотечнїи преміовани

котрій пойдя закономъ въ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвишою
постановою въ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до ум'яшування капіталовъ фон-

довихъ, пупиллярныхъ, кавції супружескихъ воїсковихъ, на кавцію и вадів

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до висловання съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всі припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днів.

1849 46—?

на дозвілника

Зъ друкарій Тов. им. І. и

вар.

4

на дозвілника

4